

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, reguleringstallet, personfradrag samt skatteeft for 1986.

(Fremsat 30/4 85. Første behandling 8/5 85. Betænkning 24/5 85. Anden behandling 28/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (KF, V, RV, CD og KrF) mod 3 (FP og FD); 65 (S, SF og VS) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedbringelse af arbejdsløhedskassernes fejludbetalinger m.v.).

(Fremsat 28/11 84. Første behandling 5/12 84. Betænkning 22/5 85. Anden behandling 29/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Flemming Jensen (KF):**

Udvalget har, efter at lovforslaget ved anden behandling blev henvist til fornyet ud-

valgsbehandling, behandlet det i et møde og har herunder modtaget en mundtlig henvendelse fra Arbejdsløhedskassernes Samvirke. Jeg kan herefter meddele, at lovforslaget indstilles til vedtagelse i den affattelse, hvori det foreligger efter anden behandling, af et flertal bestående af udvalget med undtagelse af socialdemokratiets og venstresocialisternes medlemmer, mens et mindretal bestående af socialdemokratiets og venstresocialisternes medlemmer af udvalget indstiller forslaget til forkastelse.

Kaj Poulsen (S):

Som formanden for udvalget lige har sagt, havde vi mellem anden og tredje behandling besøg af en deputation fra Arbejdsløhedskassernes Samvirke, som ganske klart bekræftede det, socialdemokratiet sagde i debatten under andenbehandlingen, nemlig at den stramning af de objektive ansvarsregler over for kasserne, som et flertal her vil gennemføre, formentlig kun vil betyde, at ankesagerne vil hobe sig op i direktoratet, og denne vurdering har arbejdsdirektoratet faktisk også selv givet udtryk for.

Dernæst fortalte A-kassernes Samvirke, at det, at man havde taget de to ændringsforslag om deltidsarbejdsløse og supplerende dagpenge, som blev vedtaget her ved andenbehandlingen, ud, ville betyde, at indførelsen af de klare regler, som kasserne og som Hæstrupudvalget har ønsket, nu er udsat endnu en gang, og det på trods af at man i Hæstrupudvalget peger på, at det netop var disse regler, der var til størst gene både for medlemmerne og for kasserne.

Jeg skal læse op af Hæstrupudvalgets betænkning side 97, punkt 4.4:

»Der er i betænkningens kapitel 2 nærmere redegjort for fejludbetalingernes omfang og årsag samt for, hvilke fejltypen som må anses for hyppigst og/eller dyrest.

På baggrund af denne analyse, hvor det er lagt til grund, at en del fejltypen i dag er væsentligt formindsket som følge af allerede gennemførte forbedringer/opstramninger, har udvalget med udgangspunkt bl.a. i *bilag 9* beskæftiget sig med følgende områder.«

Jeg skal springe disse områder over og citere, hvad man siger i konklusionen af dette afsnit – det står på side 98, punkt 4.5.:

[Kaj Poulsen]

»Udvalgets konkrete forslag til reelle regelforenklinger er opstillet i ovennævnte rækkefølge. Udvalget har så vidt muligt prioriteret forslagene inden for de enkelte grupper, således at forslagene inden for gruppen er opstillet i rækkefølge efter, i hvor stort omfang det enkelte forslag kan antages at nedbringe fejludbetalingerne.«

Og listen, som er prioriteret i forhold til fejludbetalingerne, lyder sådan: Supplerende dagpenge, selvstændig virksomhed, arbejdsophør, beregning af arbejdskrav og dagpensats osv.

På baggrund af den meget lange debat, vi har haft om fejludbetalingerne her i folketinget, og på baggrund af statsrevisorernes bemærkninger må vi konstatere, at det, der her gennemføres, ingen virkning vil få for fejludbetalingerne. Ministeren har bevidst undgået at fjerne fejludbetalingerne ved at stemme for to ændringsforslag, der betyder, at fejludbetalingernes antal vil være uændret for det område, som Hæstrupudvalget peger på er det værste, nemlig supplerende dagpenge. Ministeren ønsker, at disse fejludbetalinger skal fortsætte. Vi synes, det er beklageligt med den uansvarlighed, der vises over for statens midler, og vi håber, at ministeren, når hun over for finansudvalget skal redegøre for, hvad hun har foretaget sig i den anledning, kan komme med en god forklaring.

Ministeren har nedsat et udvalg, Hæstrupudvalget, der har gjort et stort arbejde og er kommet med en række forslag til, hvordan man kunne undgå disse fejludbetalinger, men ministeren har intet som helst foretaget sig i den anledning. Vi synes, det er forstemmende. Vi synes, ministeren burde have taget fat på disse ting, men hun har naturligvis endnu en chance for at gøre det. Ministeren kunne jo bede en af regeringspartiernes ordførere om at bede om at få denne sag tilbage i udvalget; så var der mulighed for, at ministeren kunne nå at rette op på nogle af de fatale fejltagelser, der her er sket. Det, der foregår lige nu i forhold til det store problem, fejludbetalingerne er, og som rigsrevisorerne har peget på og folketingets finansudvalg har bedt om at få redegørelse for, er simpelt hen skandaløst.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da der har været en del avisskriveri om det faktum, at socialistisk folkeparti er gået ind i denne sag og har søgt at påvirke den, således at den nu ikke tager sig helt så slem ud, som dette i første omgang så ud til, føler jeg trang til at sige, at bl.a. det, at de to punkter, som handler om deltidssupplerende understøttelse, er taget ud, skyldes socialistisk folkeparti. Her er altså en af de ting, som vi er klart uenige med bl.a. A-kassernes Samvirke om, og det bliver vi jo nødt til at sige.

I socialistisk folkeparti mener vi og vil vi fortsat mene, at vi ikke må tage mere hensyn til at få lavet nogle tossede regler, end vi må tage til de mennesker, der skal omfattes af reglerne.

Det, der ligger i dette, er jo, at vi stadig væk har stor arbejdsløshed i Danmark. Der er en masse mennesker, som ikke har kunnet få andet end deltidsarbejde, og de kan ikke klare sig for den løn, de kan få for det. Når de så oprindeligt stod til rådighed for arbejdsmarkedet på fuldtid, mener vi i SF, at det er rimeligt, at de kan få supplerende hjælp, og det har vi arbejdet for og for at få de foreslåede ændringer på dette område taget ud af lovforslaget. Nu vokser træer jo ikke ind i himlen, og jeg ved udmærket, at det nu er lagt over til Bonnerup Nielsen-udvalget, og at Bonnerup Nielsen-udvalget formentlig til efteråret, når betænkningen kommer, vil pege på, at det er en af de regler, der gør, at der kan forekomme fejludbetalinger, og så vil det formentlig til den tid vise sig, at regeringen sagtens kan skaffe sig et flertal for i hvert fald at få den regel væk, fordi i alt fald socialdemokratiet er enig med regeringen i det.

En anden ting, jeg vil sige, er, at når vi går ind i denne sag, var det, fordi vi kunne konstatere i arbejdsmarkedsudvalget, at der var flertal for et indgreb på dette område, som vi syntes var alt, alt for hårdt. Samtidig har vi det synspunkt, at vi må gøre, hvad vi overhovedet kan for at nedbringe fejludbetalingerne.

Nu er der sagt, at en af grundene til, at vi har så mange fejludbetalinger, er det med de supplerende dagpenge. Jeg skal ikke afvise, at det er en af grundene, men vi må prøve at finde frem til noget, der er bedre end det, der stod i dette lovforslag.

Jeg vil ikke undlade at sige, at der er jo i udvalget taget hensyn til, hvad mindretallene

[Lilli Gyldenkilde]

sagde ved førstebehandlingen af denne sag, og der er kommet ændringsforslag fra ministeren, som tager 3-4 punkter ud, hvorefter kasserne vil få deres refusion, hvorimod de ikke ville have fået det ifølge det forslag, der oprindeligt var fremsat.

Det var altså for at få pillet disse ting om supplerende hjælp og deltidsarbejde ud til overvejelse endnu en gang i Bonnerup Nielsen-udvalget, at vi gik ind i dette.

Jeg skal også sige, at vi havde fra starten den samme indstilling som socialdemokraterne, at man burde vente til efteråret, når Bonnerup Nielsen-udvalget var kommet med sin betænkning, og så kunne vi have set, hvorledes det var gået, men som sagt, da vi erfarede, at der nu var flertal for disse ændringer, der var blevet blødt op på nogle punkter, som for A-kasserne var væsentlige, og at vi kunne få skubbet det med deltid og supplerende hjælp ud, indså vi, at vi måtte støtte forslaget ud fra den hovedtankegang, at vil arbejderbevægelsens egne partier ikke være med til at nedbringe antallet af fejludbetalinger, så kan det meget vel ende derhenne, hvor A-kasserne ikke mere kan ligge i en regie tæt på fagbevægelsen og på fagbevægelsens medlemmer. Det er vores overordnede synspunkt, det er det, vi arbejder ud fra, og det agter vi at blive ved med, selv om vi er gået ind på at støtte dette forslag.

Det er blevet fremført, at der nu vil komme endnu flere fejludbetalinger. Det vil vi se meget nøje på, og vi vil gerne allerede nu annoncere, at vi i arbejdsmarkedsudvalget i løbet af sommeren og efteråret vil følge, om fejludbetalinger, der bliver konstateret, har sammenhæng med dette forslag eller det er de fejludbetalinger, som vi kender i forvejen, for derved at få konstateret, om det er rigtigt som påstået nu, at der kommer flere fejludbetalinger. Jeg tror ikke og håber ikke, at det sker, men skulle det ske, er vi naturligvis vilige til at se på sagen igen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes faktisk, det er lidt fantastisk, at fru Lilli Gyldenkilde kan stå her og med sin sødeste stemme sige, at hvis ikke arbejderbevægelsens egne partier vil se sandheden i øjnene og være med til det her, så får vi ikke

nedbragt antallet af fejludbetalinger. Hvor er det rigtigt sagt!

Da vi i 1981 – jeg holder stemmeniveauet helt nede – gennemførte lovforslaget om en opstramning af reglerne, som den samlede arbejderbevægelse var enig i, var fru Lilli Gyldenkilde imod. Nu kommer der et tvivlsomt og snuset borgerligt forslag, som den samlede arbejderbevægelse er imod, og så står fru Lilli Gyldenkilde og jubler ud over alle grænser: nu skal vi søreme vise ansvarlighed. Jeg synes, fru Lilli Gyldenkilde, at vi skulle prøve at lytte til de mennesker, der har forstand på disse ting, sådan at vi kan få gennemført det, der er rigtigt, for vi skal have nedbragt antallet af fejludbetalinger.

Må jeg så sige, at vi har ikke sagt, at der kommer flere fejludbetalinger med dette forslags gennemførelse. Det, vi har sagt, er, at det giver flere klagesager, fordi kasserne ikke tør udbetale, hvis de er i tvivl, og det kommer til at gå ud over medlemmerne.

Og så til de to punkter vedrørende deltid, som fru Lilli Gyldenkilde er så stolt af at hun har fået ud.

Det forslag, ministeren havde fremsat, støttet af arbejderbevægelsesorganisationerne, ville have fjernet al tvivl for medlemmerne om, hvilke rettigheder de havde. Man havde sat en fast grænse og sagt: nu er det ligegyldigt, om det er mere eller mindre tilfældigt arbejde. Man havde altså en grænse, og så kendte man sine rettigheder. Det handler om det direkte modsatte af det, som fru Lilli Gyldenkilde står her og postulerer. Der må være mening i den argumentation, man bruger. Man kan ikke både blæse og have mel i munden, og det er det, fru Lilli Gyldenkilde forsøger i øjeblikket.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Alle er enige om, at antallet af fejludbetalinger skal nedbringes. Spørgsmålet er, på hvilken måde det skal ske, og regelforenkling kan selvfølgelig foregå på mange måder.

Det kan foregå ved, at man forringer de arbejdsløses vilkår, og det ønsker VS på ingen måde at medvirke til. Det kan også foregå på den måde, som det gør her, nemlig ved at man skærper kassens ansvar i en så uhyggelig grad, at det kan føre til en administration i kasserne, der går ud over medlemmerne, for hvis kassen udbetaler dagpenge til

[Elisabeth Bruun Olesen]

et medlem, der har handlet uagtsomt, får kassen ikke længere refusion, og på grund af de meget udviklede regler, der er, er medlemmet jo ikke i stand til at være 100 pct. inde i arbejdsløshedslovgivningen. Og selv om A-kasserne selvfølgelig skal gøre sig al mulig umage for at forklare medlemmerne reglerne så omhyggeligt som muligt, står vi alligevel i den situation, at kassen ikke får refusion, hvis medlemmet har handlet uagtsomt. Det vil sige, at selv om kassen har vist almindelig agtpågivenhed, får den ikke refusion, og det er en utrolig skærpelse i forhold til situationen i dag, og det vil give flere klagesager. Det er klart, at det medlem, som ikke får dagpenge, vil klage.

Så vil jeg godt sige noget om det med de 5 uger og de 13 uger. I dag er det sådan, at hvis man er deltidsforsikret og har arbejdet 5 uger af midlertidig karakter på fuld tid – det handler altså ikke om dem, der har fået supplerende dagpenge, men om dem, der har været deltidsforsikret, og som så har fået arbejde på fuld tid og derfor skal rykkes op til at være fuldtidsforsikret – er reglerne sådan, at de ikke kan blive overflyttet. Arbejdet skal være af mere permanent karakter, og da det nogle gange er svært at se, hvornår noget er midlertidigt, og hvornår det ikke er midlertidigt, vil det sige, at kassen i hvert eneste tilfælde skal foretage et konkret skøn. Det er klart, at det kan give anledning til fejludbetalinger, og hvis socialdemokratiets forudsætninger var rigtige, har de ret i, at det, at 13 uger er 13 uger, selvfølgelig er lettere at administrere end 5 uger, hvor man skal skønne, om arbejdet er af midlertidig karakter eller ej.

Grunden til, at VS ikke har villet være med til at sige, at det skal være 13 uger, er, at vi mener, der i dag er sket en glidning, og at de oprindelige intentioner, da loven blev ændret, så man kunne blive deltidsforsikret, var, at 5 uger skulle være 5 uger. 5 uger skulle ikke være 5 uger af enten midlertidig eller permanent karakter. Der er altså med hensyn til den måde, kasserne administrerer det på, sket en skærpelse. Det, VS arbejder for og vil have, er selvfølgelig, at de 5 uger er 5 uger, og derfor vil vi ikke være med til at ændre 5 uger til 13 uger.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må bekræfte, hvad fru Lilli Gyldenkilde siger – og det være også sagt til den socialdemokratiske ordfører – at det er utrolig vigtigt, at A-kasserne selv medvirker til at nedbringe fejludbetalingerne, hvis man vil fastholde A-kasserne, som de er i dag. Deri har fru Lilli Gyldenkilde ret.

Jeg synes, diskussionen er interessant, fordi man kun snakker om den ene side af sagen. Man snakker ikke om det ændringsforslag, som påvirker arbejdsgiverens større oplysningspligt, det, som med andre ord giver A-kasserne mulighed for i højere grad at forvalte den opgave, de skal forvalte. Det udgår fuldstændig af diskussionen, selv om tingene naturligvis hænger sammen. Man piller den ene side af det ud, og så harcelerer man over den.

Så er jeg fortsat forundret over hr. Kaj Poulsens tillid til sine egne A-kasser: nu bliver der ikke andet end klageadgang på klageadgang, og kasserne vil være nervøse for at betale ud osv. Jeg går ud fra, at A-kasserne omhyggeligt vil vurdere sagerne, sådan som de også gør i dag, og jeg synes, det er utroligt, at man kan sige, at det hele bliver så meget vanskeligere, når man samtidig sikrer, at A-kasserne får bedre muligheder ved, at der nu indføres en arbejdsgiveroplysningspligt.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, fru Lone Dybkjær skulle prøve at se på historien omkring fejludbetalingerne og på arbejdet for at få dem fjernet. Fru Lone Dybkjær har ret i, at A-kasserne skal medvirke. A-kasserne og de faglige organisationer har i Landsarbejdsnævnet nedsat et underudvalg, der har tilbudt ministeren på grundlag af Hæstrupudvalgets rapport at komme med konkrete forslag til nedbringelse af fejludbetalingerne, men ministeren har ikke villet høre. Hun vil nedsætte nye udvalg, således at problemløsningen bliver skudt ud i fremtiden.

Større oplysningspligt var en af de opgaver, som netop dette underudvalg havde peget på at man skulle have været i gang med, således at vi allerede i denne samling kunne have fået et forslag om det, men ministeren ønskede det ikke. Kasserne ønskede det, de faglige organisationer ønskede det, men mi-

[Kaj Poulsen]

nisteren nedsatte et udvalg, så sagen blev udsat på ubestemt tid. Fru Lone Dybkjær kan ikke påstå, som hun gjorde her, at der ikke fra A-kassernes side har været udvist stor ihærdighed for at komme i gang med løsnigen af disse problemer.

Må jeg så sige til fru Lone Dybkjær, at når vi nu ser på, hvad det er, Hæstrupudvalget peger på, så er det netop, at administrationen af A-kassereglerne er utrolig vanskelig på grund af indviklede regelsæt, og derfor skulle dette arbejde have været sat i gang allerede i det nævnte underudvalg i Landsarbejdsnævnet, sådan som det også er krævet af A-kasserne. Men fru Lone Dybkjær og ministeren har udsat det.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstår ikke det, hr. Kaj Poulsen siger om oplysningspligten. Den kommer jo nu. Det er det, der er indeholdt i lovforslaget med de ændringsforslag, der er stillet, og i øvrigt vil man så også i den sammenhæng høre arbejdsmarkedets parter om, hvordan man hensigtsmæssigt kan udforme den.

Administrationen af A-kasserne er vanskelig. Ja, det kan man bl.a. takke socialdemokratiske regeringer for, og jeg tror derfor, at denne debat handler om noget helt, helt andet, end det ser ud til, netop fordi jeg kigger på den historiske udvikling.

Sandheden er jo, at der for længst skulle have været taget fat på fejludbetalingerne af dagpenge, og det, hr. Kaj Poulsen nu vil på socialdemokratiets vegne, er at vaske hænder. Han siger nu: der sker ikke nok, det går ikke hurtigt nok, og nu må socialdemokratiet tage afstand, fordi det, der sker her, slet ikke er nok. Nu vil man ligesom vaske historien af sig og sige: det kan vi slet ikke tage noget medansvar for. Sandheden er, at de socialdemokratiske regeringer for længst skulle have taget fat på denne sag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg havde jo den fornøjelse i 1981 og 1982 i et meget tæt samarbejde med fru Lone Dybkjær at gøre et grundlæggende arbejde for at få mindsket antallet af fejludbetalinger; det faldt faktisk fra over 1 mia kr. til nu

under det halve. Vi har altså været meget, meget dygtige, fru Lone Dybkjær, dengang fru Lone Dybkjær havde en reel interesse i at se på sagerne og ikke kun komme med flokler.

Hvad er der så sket siden? Hvad er der sket, siden vi har fået en ny arbejdsminister? Man har nedsat et udvalg – det var godt – og så har vi fået påpeget, hvor problemerne er. Det var også fint. Landsarbejdsnævnet sagde: det er en god rapport, vi kigger på den, vi går i gang.

Hvad skete der så i ministeriet? Ja, man fik besked på, at det var man ikke interesseret i, det passede ikke damen, og så nedsatte man et udvalg mere.

Formanden:

Er det ministeren, der omtales?

Kaj Poulsen (S):

Undskyld, formand. Så nedsatte man et udvalg mere, med støtte fra fru Lone Dybkjær, kan jeg forstå, og dermed er sagen udsat. Der er ikke sket noget i denne sag, siden fru Lone Dybkjær er blevet fast parlamentarisk grundlag for den regering, der sidder i øjeblikket, intet. Der blev taget fat på det, medens socialdemokratiet var ved regeringsmagten, men siden har sagen været glemt fuldstændig.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må altså konstatere, at det første skridt, der tages, vil socialdemokratiet end ikke være med til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 86 stemmer (KF, V, SF, RV, CD, KrF og FP) mod 48 (S og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ungdomsvejledning og visse uddannelsesforanstaltninger.

(Fremsat 31/1 85. Første behandling 14/2 85. Betænkning 22/5 85. Anden behandling 29/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (KF, V, RV, CD og KrF) mod 64 (S, SF, VS og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen m.m. (Skolegangens påbegyndelse m.v.).

(Fremsat 31/1 85. Første behandling 14/2 85. Betænkning 23/5 85. Anden behandling 29/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 132 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KrF og FP) mod 4 (VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 234:

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m.v. (Ændring af regler om finansiering samt forenkling af bestemmelser om godkendelse af ungdomsklubber).

(Fremsat 8/5 85. Første behandling 15/5 85. Betænkning 24/5 85. Anden behandling 29/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 73 stemmer (KF, V, RV, CD, KrF og FP) mod 63 (S, SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Tredje behandling af lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v.).

(Fremsat 20/2 85. Første behandling 28/2 85. Betænkning 23/5 85. Anden behandling 29/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 107 stemmer (S, KF, V, CD og KrF) mod 2 (FP); 27 (SF, RV og VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.